

могътъ до насита да се наслаждаватъ и безъ да слѣзватъ въ градината.

Като си поотпочинахъ и похапнахъ, облѣкохъ парадна форма и тръгнахъ къмъ Генерала Н. Генерала любезенъ и хорутиливъ; азъ му обяснявамъ, че прогонни пари сж ми дали само до Кишиневъ, че въ Кишиневъ съмъ приелъ предложение до Плоещъ и че за по нататъкъ ще бѣдѣ въ затруднително положение, понеже не стигнахъ тука своитѣ части, а собствени средства, за да стигна бѣлгарското опълчение, нѣмамъ. Генерала твърдѣ любезно се усмихва и отъ своя страна ми съобщава, че на моя кахъръ не е въ сила да помогне, тѣй като, безъ съгласието на мойто не посредствено началство, той нѣма право да ми даде пари, че нему е необходимо да пита или опълчението или главната квартира, която е за сега въ Зимничъ, а може би и по нататъкъ, и въ заключение предлага ми, да се по расходѣ изъ Букурещъ до гдѣто се получи отговоръ, който, спорѣдъ както си смѣта той, може да стигне не по рано отъ недѣля

Каква перспектива? три недѣлно заточаване въ „Хотель Дачия“ въ това време, когато опълчението върви съ главната квартира и може би днесъ — утрѣ да влѣзе въ бой съ неприятеля. — Мене ме така догнѣвъ, щото побързахъ да се поклонѣ на любезния Генералъ, отъ лицето на когото не се губи насмѣшливата усмивка; може да се помисли, че него го радва трудното положение на офицера, който желае да си бѣде на мѣстото.

Досушъ растроенъ връщамъ се дома и срѣщамъ прѣдъ вратата на гостилницата търговеца Хлудова: той е май на всичкия свѣтъ изрѣстенъ съ свойтѣ чудосии. Вечеръта прекарахъ въ градината съ Хлудова и съ сѣрбския офицеринъ Атавасиевича, който ми и събщи, че въ Букурещъ живѣе за сега упълномощения отъ московския славянски комитетъ, Александръ Алексѣевичъ Нарышкинъ.

24-ий ЮНИЙ.

Цѣла нощъ се вжргаляхъ отъ страна на страна и ми-